

Sygn. akt I PUO 4/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania B. Z.  
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Ł.  
o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w dniu 6 lipca 2022 r.,  
wniosku B. Z. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (art. 177 k.p.c.)

**oddala wniosek.**

### UZASADNIENIE

B. Z. (wnioskodawczyni) w piśmie zatytułowanym „skarga o uchylenie w całości prawomocnego postanowienia do sygn. akt I UZ 44/18 z dnia 04.Grudzień 2018 oraz o jego wznowienie” skarżącą próbowała osobiście zaskarżyć postanowienie Sądu Najwyższego z 4 grudnia 2018 r., I UZ 44/18. Pismo to zostało zwrócone wnioskodawczyni zarządzeniem z 24 lutego 2022 r. jako wniesione osobiście. Pismem z 23 maja 2022 r. wnioskodawczyni wniosła o ustanowienie „prawnika z urzędu” do reprezentowania jej w sprawie „skargi z dnia 14 lutego 2002r.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu celem wniesienia środka zaskarżenia od postanowienia Sądu Najwyższego z 4 grudnia 2018 r., I UZ 44/18 nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 117 § 5 k.p.c. sąd uwzględni wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, jeżeli jego udział w sprawie uzna za potrzebny. Tymczasem Kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje środka zaskarżenia wobec postanowienia Sądu Najwyższego wydanego w postępowaniu zażaleniowym. Tym samym nie ma żadnej podstawy dla uznania za potrzebny udziału fachowego pełnomocnika w sprawie, której przedmiotem miałyby być zaskarżenia postanowienia Sądu Najwyższego, skoro taki środek zaskarżenia nie przysługuje stronie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]